

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19318-09-18 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 2287-10-18 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

לפני כבוד השופטים שבח יהודית, סג"נ, שאול שוחט, סג"נ, יונה אטדגי

מערערת ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד נפתלי קפשוך

נגד

משיבים עלה מגידו בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אורי נבו

פסק דין

השופט י. אטדגי

1. שני ערעורים על פסק דינו של בית משפט השלום בתל-אביב – יפו (כב' השופט חנה קלוגמן) אשר קיבל את תביעתה של המערערת ב-ע"א 2287-10-18 (להלן – "עלה מגידו") בחלקה וחייב את המערערת ב-ע"א 19318-09-18 (להלן – "ג'י פור אס") לשלם לה סך של 211,267 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה, שכ"ט עו"ד בשיעור 23.4% מהסכום שנפסק, הוצאות משפט גלובליות בסך 30,000 ₪ וכן בתשלום החלק היחסי מאגרת המשפט ששולמה (פסק דין מיום 25.6.2018, להלן – "פסק הדין").

התביעה

2. עלה מגידו היתה בזמן האירוע נושא התביעה הבעלים של מפעל לתכשיטים בקיבוץ מגידו (להלן – "המפעל").
ג'י פור אס הינה חברה הנותנת שירותי מוקד.
עלה מגידו התקשרה עם ג'י פור אס ב"הסכם למנוי מוקד" מיום 18.1.2004.
ביום 24.4.2006 נחתם בין הצדדים הסכם נוסף וזהה בעיקרו, תחת הכותרת "חידוש הסכם" (מוצג ד' למוצגי ג'י פור אס, להלן – "הסכם ההתקשרות"/"ההסכם").
עיקרו של ההסכם הוא, כי תמורת דמי מנוי חודשיים נקובים, עלה מגידו תחובר לשירות המוקד של ג'י פור אס (להלן – "המוקד"), המספק מעקב אחרי אותות האזעקה המתקבלים מהמפעל משעת סגירתו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

בערב ועד לשעת פתיחתו בבוקר, ובמידת הצורך – שליחת סייר למפעל לבדיקה ויזואלית ויידוע נציגי המפעל על הקריאה שהתקבלה.

3. שתי אבני דרך נוספות הרלוונטיות לתביעה ולפסק הדין:
(א) בהתאם לדרישת המבטחת של המפעל (הכשרת היישוב חברה לביטוח בע"מ, להלן – "המבטחת") התקינה ג'י פור אס עבור עלה מגידו במפעל, בחודש מרץ 2009, יחידת תקשורת חדשה המכונה GPRS (להלן – "מערכת ה-GPRS") וחיברה אותה למוקד.
(ב) בהתאם לדרישת משטרת ישראל, ולצורך תוקפו של רישוי העסק, התקינה ג'י פור אס עבור עלה מגידו במפעל, בחודש אוגוסט 2010, מערכת אזהרה חדשה המתאימה לת"י 1337 (להלן – "מערכת ת"י 1337") וחיברה מערכת זו למוקד.

4. ביום 4.9.2011 בין השעות 1:00 ל-3:00 לפנות בוקר, פרצו גנבים למפעל וגנבו מתוכו רכוש (תכשיטים, חומר גלם, ציוד).
התקבלו שתי "קריאות אזהרה" במוקד משני אזורים במפעל ומספר דקות לאחר מכן התקבלה הודעה על "תקלת תקשורת". המוקד שלח סייר למפעל, שהגיע אליו בתוך פחות מחצי שעה. הסייר ערך בדיקה חיצונית בסביבות המפעל, לא מצא דבר והודיע למוקד כי הכל תקין. המוקדנית השאירה הודעה קולית במכשיר הנייד של מנהל המפעל, עופר חי.
עד כאן אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים.
הצדדים חלוקים בשאלה, האם המוקדנית השאירה הודעה גם לשתי עובדות מפעל נוספות, שפרטיהן נרשמו בכתב ההזמנה שצורף להסכם ההתקשרות.
מנהל המפעל לא שמע את ההודעה בזמן אמת, אלא בבוקר, לאחר שעובדי המפעל גילו את הפריצה והודיעו לו על כך.

5. החוקר המומחה מטעם המבטחת, מר ערן אייזיק, מצא בחוות דעתו (שצורפה לתצהירי העדות הראשית של עלה מגידו ומצוטטת בפסקה 73 לפסק הדין), כי הפריצה בוצעה בשני שלבים:
שלב א – חדירה למפעל מבעד סורג תוך ניתוק צד אחד שלו, חבלה במערכת האזהרה ויציאה מהמבנה תוך החזרת הסורג למקומו;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19318-09-18 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 2287-10-18 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

1 שלב ב' – לאחר שהסייר עזב את המקום ולא הגיע כל אדם אחר, הפורצים חדרו שנית למבנה כאשר
2 מערכת האזעקה כבר מנוטרלת, וגנבו את הרכוש.

3
4 6. לטענת עלה מגידו, הנסמכת על חוות דעת של השמאי מטעם המבטחת, נזקיה מסתכמים בסך
5 של 1,141,180 ₪.
6 המבטחת שילמה לעלה מגידו, בהתאם לפוליסת הביטוח ופרמטרים שונים, סך של 187,410 ₪.
7 עלה מגידו הגישה תביעה כספית על יתרת הנזק הנטען, בצירוף פיצוי על הוצאות שונות, ובסה"כ:
8 1,080,000 ₪.

9
10 7. התביעה הוגשה על בסיס שתי טענות:
11 א – ליקויים שונים שהתגלו בהתקנת מערכת ה-GPRS ומערכת ת"י 1337;
12 ב – רשלנות בתפקוד הסייר והמוקדנית והפרת הסכם ההתקשרות.
13 ג'י פור אס הכחישה את הליקויים הנטענים בשתי המערכות האמורות, והוסיפה כי מכל מקום אין קשר
14 בין הליקויים, ככל שהם ישנם, לקרות האירוע, מאחר שבמפעל התקבלו הקריאות הנדרשות במוקד.
15 כן הכחישה את הטענה בדבר הרשלנות בפעולותיהם של הסייר ושל המוקדנית.
16 ג'י פור אס העלתה טענת הגנה נוספת שנדונה בפסק הדין ותידון גם כאן:
17 תניית הגבלת האחריות שבהסכם, לפיה, הסכום שעליה לשלם בגין נזק לרכוש מוגבל "**לסכום ממוצע**
18 **דמי המנוי החודשי ששילם או היה אמור לשלם המנוי בשלושת החודשים האחרונים קודם לאירוע**
19 **כפול 60**" (להלן – "תניית הגבלת האחריות").

פסק הדין

20
21
22
23 8. בית המשפט קבע תחילה כי ההסכם החל על הצדדים הוא הסכם ההתקשרות משנת 2006, אך
24 "יחד עם זאת, יש להתאים את ההסכמה החוזית אליה הגיעו הצדדים בהסכם על התקנת מע'
25 האזעקה החדשה והדרישות הנוספות ולא ניתן להתעלם מנסיבות ההתקנה בשנים שלאחר מכן.
26 אמנם אין תוספת להסכם משנת 2006 לאחר שהותקנו פריטי אזעקה חדשים ולא ניתן להחיל
27 אוטומטית את ההסכם משנת 2006 על מכשיר ה-GPRS ועל דרישות המשטרה לתקן 1337, אולם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

**ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ**

תיק חיצוני :

גם לא ניתן להתעלם מכך שנעשה הסכם בהתנהגות וכי הוא נעשה בכפוף למסגרת ההסכמית עליה
חתמו הצדדים" (פסקה 49).

בהמשך קובע בית המשפט בצורה מפורשת, כי "הצדדים המשיכו לפעול בהתאם להסכם האחרון
ביניהם בשנת 2006 בשינויים המחויבים, כמו למשל העלאת התשלום החודשי כמעט פי שניים"
(פסקה 114 סיפא).

9. ביחס לתניית הגבלת האחריות קבע בית המשפט, לאחר סקירת הפסיקה שניתנה בעניין זה, כי
היא איננה מהווה תנאי מקפח בחוזה אחיד, ויחד עם זאת תניה זו חלה על רשלנות בביצוע ההסכם ואיננה
חלה על השלב "הטרם-חוזי", כלומר על השלב המוקדם של הזמנת והתקנת מערכת האזעקה.

10. בהסתמך על חוות דעתו של החוקר המומחה מטעם המבטחת, ערן אייזיק, ועל חוות דעתו של
המומחה מטעם עלה מגידו, יהודה הלפרין, ובהעדר חוות דעת נגדית מטעם ג'י פור אס, מצא בית המשפט
"כי עלה בידי התובעת להוכיח כי הנתבעת התרשלה בהתקנת מערכת האזעקה ותכנותה – כך מכשיר
ה-GPRS תוכנת והותקן אצל התובעת כיחידה ראשית בלבד, במקום כגיבוי, ולא שידר "אותות חיים"
כפי שהיה צריך (אם הוא היה מתוכנת כראוי), ולכן הוא לא ביצע את תפקידו כראוי ביום הפריצה,
וזאת למרות שהנתבעת גבתה דמי מנוי גבוהים יותר" (פסקה 105).

הוסיף בית המשפט: "מאחר שעפ"י הפסיקה המנויה לעיל, מדובר בשלב טרם-חוזי, הרי שאין תחולה
לתניית הפטור" (פסקה 106).

11. לעומת זאת, דחה בית המשפט את הטענה בדבר רשלנותה של ג'י פור אס בטיפול באירוע,
וקבע כי לא נמצא פגם בהתנהלותו של הסייר או בהתנהלותה של המוקדנית.
בהקשר למוקדנית קבע בית המשפט, כי עדותה ביחס לכך שהיא צלצלה גם "למחזיקי מפתח" נוספים
בעת האירוע מהימנה בעיניה.

12. בית המשפט מצא כי קיימת רשלנות תורמת מצדה של עלה מגידו, "שכן הייתי מצפה ממנהל
התובעת לענות לטלפון שקיבל מהמוקד בשעה שתיים בלילה" (פסקה 124).

בית המשפט דחה את טענתו של המנהל, עופר חי, כי הצלצול הגיע ממספר בלתי מזוהה ולכן לא חשד
כי מתקשרים אליו מהמוקד וקבע, כי היה עליו כבעל מפעל לתכשיטים יקרים, "להיות ערני ולהבין כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19318-09-18 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 2287-10-18 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

1 צלצול באמצע הלילה ובעיקר ממס' לא מזוהה הוא דבר חריג שיש להתייחס אליו בכובד ראש" (פסקה 125).

2
3 בית המשפט לא קבע בצורה מפורשת מה שיעור הרשלנות התורמת.

4
5 13. בהסתמך על חוות דעתו של השמאי מטעם המבטחת, אלדרי חן, ועל חוות דעתו של רו"ח אלי
6 זיתוני – שתיהן הוצגו על ידי עלה מגידו – ובהעדר חוות דעת נגדית, קבע בית המשפט כי הנזק שנגרם
7 מהפריצה הינו 891,633 ₪, ובהפחתת הסכום ששילמה המבטחת (187,410 ₪), יתרת סכום הנזק
8 הינה: 704,223 ₪.

9 יחד עם זאת, בהתחשב ברשלנות התורמת שנמצאה ובצירוף שיקולים נוספים שנמנו על ידו, מצא בית
10 המשפט, "כי יהיה זה צודק וראוי כי הנתבעת תשלם לתובעת סכום השווה ל-30% מנזקי התובעת,
11 כלומר סך של 211,267 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום הגשת התביעה ועד התשלום בפועל"
12 (פסקה 137).

13 על כך הוסיף בית המשפט, כאמור לעיל, שכ"ט עו"ד בשיעור 23.4% מהסכום שנפסק וכן "הוצאות
14 גלובליות" בסך 30,000 ₪.

16 הערעור ותמצית הטענות

17 14. ג'י פור אס ערערה על החלק בפסק הדין שקבע כי היא התרשלה בהתקנת המערכת, על הקביעה
18 כי תניית הגבלת האחריות איננה חלה, על גובה הנזק שנקבע כי הוא נגרם, וכמובן על החיובים הכספיים.
19 ביחס להתקנת המערכת טוענת היא כי טעה בית המשפט בקביעותו, אך טענתה המרכזית בהקשר זה
20 היא, כי אין קשר סיבתי בין הממצאים לגבי ההתקנה ובין הנזק הנטען, שכן בפועל התקבלו במוקד קריאות
21 משני אזורים במפעל ובהמשך גם קריאה על תקלת תקשורת. בעקבות הקריאות הללו נשלח סייר
22 והושארה הודעה למנהל המפעל, כנדרש על פי ההסכם.
23 עוד נטען, כי עלה מגידו לא הוכיחה את הנזק הנטען, שכן שתי חוות הדעת שהוצגו בעניין זה היו עדות
24 שמיעה.

25 עוד נטען, כי על פי פסיקת בית המשפט העליון, משעלה מגידו לא הגישה כתב תשובה, שבו נכללת כפירה
26 בתניית הגבלת האחריות, היא מנועה מלטעון לכך; כי על פי אותה פסיקה תנייה זו איננה מהווה תנאי
27 מקפח בחוזה אחיד וכי היא חלה על מערכת הנסיבות דנן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

ג'י פור אס תומכת את יתדותיה בממצאיו ובקביעותיו של בית משפט קמא ביחס לשלילת טענת הרשלנות בשלב ביצוע ההסכם (כלומר, תגובתה לאירוע).

15. עלה מגידו ערערה על העמדת הפיצוי בשיעור 30% מהנזק שהוכח. לטענתה, בעוד שכל השיחות שהתקבלו בעבר מהמוקד יצאו ממספר גלוי, שיחה זו יצאה ממספר בלתי מזהה, כך שלא היה יסוד למנהל המפעל לחשוב שהמדובר בשיחה מהמוקד. המנהל גם לא יכול היה לחזור למספר ממנו בוצעה ההתקשרות עקב כך. לטענתה, שגה בית המשפט בקבעו כי המוקדנית התקשרה למחזיקי המפתחות האחרים. עוד נטען, כי גם הסייר וגם המוקדנית התרשלו בביצוע עבודתם. עלה מגידו תומכת את יתדותיה בקביעת בית המשפט המייחסת רשלנות לג'י פור אס בשלב התקנת המערכת וכן בקביעת בית המשפט בדבר אי חלותה של תניית הגבלת האחריות על נסיבות אירוע זה.

דיון והכרעה

הרשלנות בהתקנת מערכת האזעקה והקשר הסיבתי
16. אפתח בקביעת בית המשפט בדבר רשלנותה של ג'י פור אס בהתקנת מערכת ה-GPRS. חוות הדעת המקצועית היחידה שהוגשה בהקשר זה היא חוות דעתו של יהודה הלפרין, שעל פי פרטי ניסיונו המפורטים בפתח חוות דעתו (צורפה כנספח ב' לנספחי תצהירי העדות הראשית של עלה מגידו בבית משפט קמא), הוא עסק עשרות שנים בתחום התקנת והפעלת מערכות אזעקה ושירותי מוקד. חוות הדעת הוגשה כמובן מטעם עלה מגידו, בעוד שג'י פור אס לא הגישה חוות דעת נגדית. חוות הדעת המפורטת והמנומקת היטב מצאה כשלים מסוימים, "הן בהתקנת מערכת האזעקה, שאינה עומדת בדרישות החוק והתקן, הן בהעדר בקרת תקינות המערכת (הנדרשת אף היא לפי החוק והתקן) וכן בתצורת החיבור למוקד" (עמ' 11 למטה בחוות הדעת). לאור המסקנה בהמשך, אינני מוצא לנחוץ לפרט עוד בעניין זה ואסתפק בהפניה לחוות הדעת, שלא נסתרה כאמור בחוות דעת נגדית. משכך, אינני מוצא כי טעה בית המשפט קמא במסקנתו בדבר רשלנותה של ג'י פור אס בהתקנת המערכת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

**ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ**

תיק חיצוני :

17. אולם, צודקת ג'י פור אס בטענתה כי אין די בהוכחת מעשה הרשלנות, אלא נדרש עוד להוכיח את הקשר הסיבתי שבין מעשה הרשלנות לנזק שנגרם. זאת, בין אם נראה במעשה הרשלנות כעוולה נזיקית, אזי הקשר הסיבתי בינו לבין הנזק שנגרם נדרש על פי סעיף 64 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]: "... ורואים אדם כמי שגרם לנזק באשמו, אם היה האשם הסיבה או אחת הסיבות לנזק" (להרחבה בעניין זה, ראו: דיני הנזיקין – תורת הנזיקין הכללית, בעריכת פרופ' ג. טדסקי, עמ' 187 ואילך), ובין אם נראה באותו מעשה כהפרת חוזה, אזי דרישת הקשר הסיבתי מעוגנת בסעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א – 1970: "הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה. . .".

וכך נכתב בספרם של פרופ' גבריאלה שלו ופרופ' יהודה אדר, דיני חוזים – התרופות, עמ' 327:

"מטרת הפיצויים היא לפצות את הנפגע על נזק שניתן לייחס אותו להפרת החוזה. על נזק זה – ורק על נזק זה – זכאי הנפגע לפיצוי מכח חוק התרופות. נזק שאותו סבל הנפגע – אך נגרם לו ללא כל קשר להפרת החוזה – אין הנפגע זכאי לפיצוי בגינו. במושגים של תורת הפיצוי: בהעדר קשר סיבתי עובדתי בין המעשה או המחדל המהווים הפרה לבין הנזק הנתבע - לא תקום זכות הפיצויים".

18. אני סבור כי צודקת ג'י פור אס בטענתה, כי במקרה דנן לא הוכח קשר סיבתי בין ההתרשלות בהתקנת מערכת האזעקה לבין הנזק שנגרם.

כל מטרתה של מערכת האזעקה, בהקשר ליחסים ההסכמיים שבין עלה מגידו לג'י פור אס, הוא לגרום לקבלת איתות במוקד המעיד על אירוע חריג, כשבעקבות קבלת האיתות, על המוקד לפעול בהתאם לאמור בהסכם ההתקשרות: שליחת סייר, הודעה ל"מחזיקי המפתחות" וכו'. מכאן, שאם בפועל התקבל האיתות בשל האירוע הספציפי, אזי הושגה מטרת התקנת המערכת, בין אם היא הותקנה כראוי ובין אם היה כשל כלשהו בהתקנתה.

אצלנו אין חולק כי התקבלו שני איתותים סמוכים בדבר אירוע חריג במפעל ומיד לאחריהם התקבל גם איתות על תקלה בתקשורת.

כך אישר החוקר מטעם המבטחת, ערן אייזיק בחקירתו:

(עמ' 9 לפרוטוקול המוקלט): "... המערכות אבל עדיין הצליחו להוציא את הקריאה, העבירו את האינדיקציות שיש אירוע במקום, שיש אירוע חריג, התקבלה אזעקה ממספר אזורים, התקבלו אינדיקציות של חוסר תקשורת".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

(עמ' 20): " המערכת הוציאה קריאות . . . והקריאות נקלטו במוקד, המוקד הגיב לאותן קריאות".
(עמ' 26-27): " המערכת נתנה אינדיקציות לאזעקה משני אזורים . . . היא נתנה אינדיקציות ברמה
של קווי ואלחוטי" (העד התייחס בכך לממצאו של המומחה הלפרין, לפיו עם התקנת מערכת ה-GPRS
בוטלה תכונת החיבור הקווי – סעיף 7(ב) לחוות דעתו).

אף המומחה מטעם עלה מגידו, הלפרין, הודה בחקירתו כי בזמן אמת המערכת הוציאה את האיתותים
הנדרשים:

(עמ' 55 לפרוטוקול המוקלט): " אין לי ויכוח איתך, היתה אזעקה משני גילוי", ובהמשך (שם):

"ש. . . המערכת עצמה מבחינת גילוי הפריצה והפורצים, היא עבדה, נכון?

ת. שאלת, עניתי לך.

ש. היא עבדה.

ת. היא עבדה".

בהמשך חקירתו הוא גם אישר כי התקבל איתות על הפסקת תקשורת, אך טען כי "האין תקשורת לא
שודר מהמערכת, האין תקשורת שודר מהמחשב. . ." (עמ' 56).

אוסף כי מבחינה מעשית, אין זה משנה מהיכן התקבל האיתות על הפסקת התקשורת, ובלבד שהוא
התקבל בפועל. מנהל המפעל עופר חי אמר בתצהיר עדותו הראשית (סעיף 10), כי איש המכירות של ג'י
פור אס הסביר לו כי התקנת מערכת ה-GPRS נועדה לשדר "אות חיים" כל כמה דקות, וכשידור כזה
לא מתקבל המוקד מבין שהמערכת נוטרלה. מטרה זו הושגה בפועל, כאמור, ואין זה משנה אם האות
לכך נבע מהמערכת או ממקור אחר.

19. בהעדר קשר סיבתי, לא ניתן לייחס את הנזק שנגרם בעקבות הפריצה לרשלנותה של ג'י פור אס
בהתקנת מערכת האזעקה.

מכאן נובע גם, שמתווך הצורך לדון בשאלה, האם תניית הגבלת האחריות אינה חלה בענייננו משום
שהרשלנות היתה בשלב "הטרום חוזי".

הרשלנות בשלב ביצוע ההסכם

20. אני סבור כי בית משפט קמא שגה במסקנתו, כי לא היתה רשלנות בשלב ביצוע ההסכם, דהיינו,
בתגובתם ובפעולותיהם של המוקדנית אתי שממה והסייר מוטי ישראל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

1 אמנם, מסקנתו של בית המשפט מבוססת על ממצאים עובדיים, והכלל הוא כי ערכאת הערעור לא תבטל
2 בנקל קביעות עובדתיות שקבעה הערכאה הראשונה, אך אני סבור כי בענייננו התקיים החריג לכלל,
3 המצדיק התערבות כאמור, משום שהדברים שנקבעו אינם מבוססים על פניהם (השוו: ע"א 6616/04
4 ברונפמן – אלון בע"מ נ' הממונה על מס הבולים, 13.6.2017).

5
6 להלן אנמק את מסקנתי.

7
8 21. בהתאם ל"דו"ח הקריאות" של ג'י פור אס (מוצג ו' למוצגי עלה מגידו) ובהתאם לפירוט שבפסק
9 הדין (פסקה 30), שלא היה שנוי במחלוקת, להלן סדר התרחשות הדברים:
10 בשעה 01:14 התקבלו במוקד קריאות מהמפעל משני אזורים;
11 בשעה 01:15 המוקדנית שלחה סייר למפעל;
12 בשעה 01:37 התקבלה במוקד קריאה מהמפעל בדבר "תקלת תקשורת";
13 בשעה 01:39 הסייר מדווח כי הגיע למפעל;
14 בשעה 01:58 נרשם כי הסייר דיווח על אזעקת שווא;
15 בשעה 02:10 המוקדנית משאירה הודעה קולית במכשיר הנייד של מנהל המפעל, עופר חי;
16 באותה שעה נרשם: "גמר טיפול – סגירת אירוע".

17
18 22. מרישום זה עולה, אמנם, כי המוקדנית מיהרה לשלוח סייר למפעל וגם זמן הגעתו של הסייר
19 סביר (כ-24 דקות), אך גם עולה ממנו כי הסיור כולו ארך כ-20 דקות בלבד, לכל היותר. ציינתי "לכל
20 היותר", משום שעל פי הדו"ח שהגיש הסייר, מוטי ישראל, למעסיקתו (מוצג ו' למוצגי ג'י פור אס), הסיור
21 ארך אף פחות מכך, כ-10 דקות בלבד. שעת הגעתו למפעל הייתה 01:40 ושעת "סיום טיפול באירוע"
22 היתה 01:50 (שורה 3 בדו"ח).

23 על פי כל קנה מידה, זהו זמן קצר מדי כדי להגיע למסקנה שהכל "תקין" (כפי שנרשם בדו"ח) או כי מדובר
24 באזעקת "שווא" (כפי שנרשם בדו"ח המוקד), במיוחד כאשר התקבלו שתי קריאות משני אזורים ונוספה
25 להן קריאה על "תקלת תקשורת", אלא אם כן המוקדנית לא דיווחה על כל הקריאות הללו לסייר, אזי עדיין
26 הרשלנות מצויה בחיקה של ג'י פור אס.
27 מכאן מתחזקת הסברה אודותיה העיד החוקר מטעם המבטחת, אייזיק, כי אילו הסייר היה עושה את
28 עבודתו היטב, הפריצה יכולה היתה להתגלות, כגון:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

להאיר עם פנס על הסורג כדי לגלות שצד אחד שלו נחתך, ובין היתר ניתן היה לגלות כי הפורצים חיבלו דווקא בפנס החיצוני שמעל לאותו סורג, וכן ניתן היה להתמקד באזורים מהם הגיעו הקריאות (עמ' 10-12 לפרוטוקול המודפס).

יצוין, כי הסייר מוטי ישראל העיד, שהמוקדנית לא אמרה לו מאלו אזורים הגיעו הקריאות (עמ' 37 לפרוטוקול מיום 14.7.2016) והוא לא זכר אם הוא השתמש באירוע זה בפנס (עמ' 39).

23. ג'י פור אס טוענת, בין היתר, כי על פי הסכם ההתקשרות (סעיף 3(ג)), הסייר נדרש לערוך בדיקה ויזואלית חיצונית "רק במקומות שבהם ישנה גישה סבירה ובטיחותית", אך לא הוכח כי בענייננו נמנע מהסייר לערוך את הבדיקה הנדרשת משום שלא היתה "גישה סבירה ובטיחותית", והנטל בעניין מוטל היה עליה, הסייר לא העיד כי היתה מניעה כזו ואיזיק העיד כי "מדובר במבנה קרקע, גישה חופשית למבנה" (עמ' 11 לפרוטוקול המודפס).

24. גם המוקדנית אתי שממה לא פעלה כמצופה ממנה. הסייר ישראל העיד (עמ' 40): "ב-1:50 היא [המוקדנית] שחררה אותי. אסור לי לעזוב מקום עד שהמוקדנית משחררת אותי".

אותן שאלות שהופנו לעיל ביחס לסייר מופנות גם למוקדנית. כיצד זה לאחר שתי קריאות משני אזורים שונים וקריאה נוספת על "תקלת תקשורת" המוקדנית "משחררת" את הסייר בהסתמך על בדיקה שארכה בין 10 ל-20 דקות, ותוך כ-20 דקות נוספות בלבד מציינת "גמר טיפול – סגירת אירוע", בלא שהתברר כלל מה גרם לכל אותן קריאות? תמיהה זו מתגברת לאור עדותה (עמ' 57 לפרוטוקול מיום 30.10.2016), לפיה, לאחר קבלת הודעה על תקלת תקשורת, "זה בטיפול במעקב, אנחנו בודקים אם התקשורת חוזרת ואם לא אנחנו פועלים". כיצד נוהג זה מתיישב עם "גמר הטיפול – סגירת אירוע"?

25. גם התנהלות המוקדנית ביחס ליידוע מנהל המפעל ו"מחזיקי המפתחות" הנוספים לא הייתה כמצופה.

המוקדנית התקשרה ממספר בלתי מזוהה. היה עליה לצפות לכך שמנהל המפעל לא יתעורר מיידית, כשהשיחה נעשית קרוב לשעה 2:00, ובהנחה שהטלפון אינו צמוד לאוזנו, ואם יתעורר יחלפו מספר דקות עד שיציץ במכשיר הנייד כדי לראות מי התקשר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

ואכן, המנהל עופר חי העיד בתצהירו (סעיפים 20-21), כי הטלפון הסלולארי היה מונח על שולחן הכתיבה, הוא לא הספיק לענות לשיחה לפני שהתנתקה וכשהגיע לטלפון כדי לבדוק מי התקשר ראה שהשיחה בלתי מזוהה. לדבריו, הוא המתין מספר דקות ומשלא היתה שיחה נוספת הוא הניח שזו טעות וחזר לישון. אילו המוקדנית היתה מתקשרת ממספר מזוהה, עופר חי היה מחזיר טלפון למוקד ומקבל את ההודעה בזמן אמת.

כפי שחי הוסיף בתצהירו (סעיף 52) אם ההתראה היתה מתקבלת בזמן אמת, הוא או העובדת הנוספת היו מגיעים למפעל, מגלים את נטרול מערכת האזעקה והגניבה שהתחילה רק לאחר מכן, כאמור (השלב השני), הייתה נמנעת.

26. בנספח להסכם שצורף לכתב ההזמנה נרשמו ארבעה מספרי טלפון נוספים, אליהם היה על המוקדנית להתקשר בהעדר תשובה ממנהל המפעל.

בית המשפט קבע: "כך גם מצאתי את עדות המוקדנית, הגב' שממה, מהימנה. המוקדנית העידה כי צלצלה למחזיקי מפתח נוספים, אולם לא סימנה זאת ברישומיה".

אלא, ששממה לא העידה כך במפורש, ומסקנה זו גם אינה מתיישבת עם תצהיר עדותה הראשית כמו גם עם תצהיר העדות הראשית מטעם ג'י פור אס, תצהירו של יהודה חזן.

בתצהירה העידה שממה (סעיף 5): "נוכח זאת התקשרתי לעדכן את מר עופר חי ומשלא היה מענה השארתי הודעה במשיבון".

בתצהיר לא מוזכר כלל שהיא התקשרה למי ממחזיקי המפתחות האחרים.

גם ב"טופס תצהיר פריצה מוקדן" שצורף לתצהירה נכתב כי היא התקשרה לעופר חי, ולא מוזכר בו כי היא התקשרה לאחרים.

כך נכתב גם בתצהירו של יהודה חזן (סעיף 12): "המוקדנית עדכנה את מר חי אודות הקריאה" ולא נכתב כי היא עדכנה אנשים נוספים או ניסתה להתקשר אליהם.

בחקירתה בבית המשפט, היא סיפרה תחילה: "אנחנו שלחנו סייר וניסינו להשיג את הבעלים" (עמ' 57) ורק לאחר שנשאלה אם היא מכירה את הנוהל, לפיו, בהעדר מענה עליה לנסות להתקשר ליתר האנשים הרשומים בנספח, היא השיבה "אנחנו מנסים בד"כ את כולם" (עמ' 57), "בדרך כלל אנו מנסים את כולם. יכול להיות שלא סימנתי אבל זה מה שאנחנו עושים", "יכול להיות שלא סימנתי. זה מה

שאמרתי שאני לא זוכרת אם סימנתי. הנוהל הוא לנסות את כולם" (עמ' 58).

שממה לא טענה בצורה מפורשת כי היא התקשרה למחזיקי המפתחות האחרים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

סביר להניח שאילו היא היתה מתקשרת לאחרים, הדבר היה נרשם בטופס הדיווח, כפי שנרשם שהיא התקשרה לעופר חי.

שני מחזיקי המפתחות האחרים, ג'ודי שפיגל וסיגלית ראובן העידו בתצהירה, כי לא קיבלו כל צלצול מהמוקד במועד המדובר.

ג'ודי שפיגל אף העידה בבית המשפט (עמ' 34-33) על כך ועדותה לא הופרכה.
יתר על כן, ב"כ ג'י פור אס אמר בדיון שהתנהל בבית המשפט (עמ' 79 בפרוטוקול המוקלט): "ואני גם לא טוען שהיא [שממה] התקשרה לעוד אנשים. אם זה לא כתוב אז גם לא טענו בשום מקום את זה".

27. המסקנה העולה מכל האמור לעיל היא, ששממה הסתפקה בניסיון להודיע טלפונית על האירוע לעופר חי. משלא ענה לצלצול היא הסתפקה בהשארת הודעה קולית אליו ולא עשתה כל ניסיון להשיג טלפונית את "מחזיקי המפתחות" האחרים הרשומים בנספח להסכם ההתקשרות.
אילו היא היתה עושה כן, סביר להניח שההודעה על האירוע היתה מגיע למי ממחזיקי המפתחות בזמן אמת, אותו עובד היה מגיע למפעל, פותח אותו ומגלה את הפריצה ואת החבלה במערכת האזעקה והגנבים לא היו מספיקים לבצע את זממם.

28. המסקנה העולה עד כאן היא, שג'י פור אס התרשלה בביצוע חלקה בהסכם לאחר קבלת ההתראות ונמצא קשר סיבתי ישיר בין התרשלות זו לבין הנזק שנגרם.
עוד עולה מכאן, כי לא היתה כל רשלנות תורמת מצדה של עלה מגידו.

תניית הגבלת האחריות

29. תחילה יצוין כי אין ספק שההסכם החל על הצדדים הוא הסכם ההתקשרות משנת 2006. אין בכך שלאחר מכן הותקנו שתי מערכות אזעקה נוספות (בשנים 2009 ו-2010) כדי לפגום בתוקפו של הסכם זה, כאשר הצדדים המשיכו לנהוג בפועל לפיו, ובית המשפט קמא צדק במסקנתו זו.
עלה מגידו לא שבה בעיקרי הטעון על טענותיה בעניין זה שהועלו בבית המשפט קמא ולכן לא ארחיב בכך.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

30. כאמור לעיל, המסקנה לפיה רשלנותה של ג'י פור אס הינה בשלב ביצוע ההסכם ולא בשלב "הטרם חוזי" מייתרת את הדיון בשאלה, האם יש מקום לערוך הבחנה כזו בהקשר לתניית הגבלת האחריות.

31. צודקת ג'י פור אס בטענתה, כי עלה מגידו מנועה מלטעון לחוסר תוקפו של תניית הגבלת האחריות מחמת היותה תנאי מקפח בחוזה אחיד, או מכל נימוק אחר, כיוון שהיה עליה לטעון זאת בכתב תשובה שהיה עליה להגיש לאחר שג'י פור אס טענה להגבלה זו והפנתה לתנייה זו בכתב הגנתה (ראו: ע"א 1176/07 לחוביץ נחמיה בע"מ נ' הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ (18.2.2018) (להלן – "לחוביץ"), פסקה 12).

32. הטענה בדבר אי חלותה של תניית הגבלת האחריות צריכה להידחות גם לגופה. תנייה כזו המופיעה בהסכמים דומים שנעשים עם חברות המספקות שירותי מוקד נבחנה ו"אושרה" בפסקי הדין של בית משפט העליון בשני פסקי דין מרכזיים: ע"א 11628/05, 11851/05 אליהו חברה לביטוח בע"מ נ' מאגר ציוד למשרד ולמחשוב בע"מ (27.12.2007) (להלן – "מאגר"), פסקאות 16-18, ולחוביץ, פסקאות 13-14.

בית המשפט העליון "אשר" בפסקי הדין הללו את פסק דינו של בית הדין לחוזים אחידים ב-ת"א (י-ם) 7,8/86 גילמור בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פס"מ תש"ן (חלק שני) 45 (להלן – "גילמור"), שבו דן בית הדין בהגבלת האחריות הנזיקית לנזקי רכוש של חברת מוקד וקבע אותה לשישים פעמים דמי המנוי החודשיים, כפי שנקבע בהסכם הנדון כאן.

בענין מאגר ציין בית המשפט, כי "ההחלטה בענין גילמור בוודאי אינה מהווה הלכה המחייבת את בית משפט זה. ואולם בהתחשב בכך שדמי השירות ששילמה מאגר למוקד השומרים עמד על סך 200 ₪ לשני המנויים, דעתנו היא כי במקרה זה יש לאמץ את הרציונל אשר עמד בבסיס אותה החלטה ולקבוע כי לא יהיה זה צודק, בשים לב ליחס שבין הסיכון שמוקד השומרים נטל על עצמו לבין הרווח שהיה אמור לקבל, להטיל על המוקד את מלוא האחריות בגין התרשלנותו. לאחר שקבענו כי עצם הגבלת האחריות לא מהווה תנאי מקפח במקרה זה, לא מצאנו סיבה לקבוע כי הרף שנקבע לאחריות זו בהסכם שבין המוקד למאגר, בסך של 60 פעמים דמי המנוי, הינו נמוך יתר על המידה..." (פסקה 18).

וראו הדברים שנכתבו ברוח זו בענין לחוביץ (פסקה 13).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

33. שני פסקי הדין של בתי המשפט המחוזיים אליהם הפנתה עלה מגידו בכתבי הטיעון שלה, שבהם נקבע כי אין לתת תוקף להגבלת האחריות : ע"א (חי') 1193/95 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' סגל פרזול בע"מ** (15.2.2006) ו-ע"א (מרכז) 4525-08-07 **מנורה חברה לביטוח בע"מ נ' השמירה טכנולוגיות מיגון (1971) בע"מ** (24.2.2008) , אינם יכולים לסייע לה, וזאת מבלי לדון בהבדלים שייתכן והם קיימים בין המקרים שנדונו בפסקי הדין הללו לבין המקרה שלנו. פסק הדין הראשון ניתן לפני שנקבעה ההלכה המחייבת של בית המשפט העליון בענין **מאגר** ופסק הדין השני שניתן לאחריה בוטל על ידי בית המשפט העליון, לאחר ש"הצדדים הגיעו לכלל הסכמה לפיה יקבלו על עצמם את ביצוע הוראת פסק דינו של בית משפט השלום חלף הוראותיו של בית המשפט המחוזי" (רע"א 3273/08 **השמירה טכנולוגיות מיגון (1971) בע"מ נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ** (17.6.2008)). על פי האמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי (פסקה 2(ג)), בית משפט השלום נתן תוקף לתניית הגבלת האחריות, שקבעה את ההגבלה לשישים פעמים דמי המנוי.

34. אמנם, בפסק הדין בענין **לחוביץ נקבע גם כי "ייתכנו מקרים יוצאי דופן , בהם בית המשפט עשוי לחייב חברת מוקד בתשלום פיצוי הגבוה מהסכום שנקבע בתניית הפטור"**, תוך שצוין כי המקרה שנדון שם אינו כזה (פסקה 13 סיפא), אך כדי לשקול אם המקרה דנן נמנה על המקרים "יוצאי הדופן", היה על עלה מגידו להביא נתונים שיבידילו בין נתוני המקרה שנדונו באותם פסקי דין של בית המשפט העליון לבין נתוניו של המקרה דנן, ולנמק מדוע, לאור ההבחנה עליה היא הצביעה, מוצדק יהיה לחרוג מהכלל שנקבע בפסיקה. עלה מגידו לא עשתה כן, וגם לגופו של ענין לא מצאתי כי קיימת הבחנה ממשית בין הנתונים העיקריים, שכן בשני פסקי הדין הנזכרים של בית המשפט העליון נמצא כי חברת המוקד התרשלה בתפקידה: בענין מאגר הרשלנות התבטאה בעיכוב הגעתם של הסיירים למקום האירוע (פסקה 6) ובענין לחוביץ היא התבטאה בכך שהגלאים לא ענו על הדרישות הנדרשות ובכך שהמוקדנית לא הודיעה לנציג המערערת על ההתראה שהתקבלה (פסקה 2), נתונים דומים למדי לנתוניו של הענין שנדון כאן.

35. על פי מה שצוין בתצהיר עדותו של המצהיר הראשי מטעם ג'י פור אס, יהודה חזן, וכן בעיקרי הטיעון שלה, דמי המנוי החדשיים האחרונים עמדו על סך 172 ₪. נמצא כי הפיצוי המתאים לתניית הגבלת האחריות עומד על סך 10,320 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

מאחר שסכום זה ודאי כלול בסכום הנזק שנגרם, על פי חוות הדעת שהוצגו, אין בדעתי לדון בהשגות שהעלתה ג'י פור אס ביחס לגובה סכום הנזק שנקבע.
תוצאה זו בודאי שהיא איננה משביעת רצון מבחינת עלה מגידו, אך היא מחויבת המציאות לנוכח תניית הגבלת האחריות האמורה ולנוכח הפסיקה המחייבת של בית המשפט העליון בענין זה.

36. שיעור שכר טירחת עו"ד שנקבע בפסק הדין של בית משפט קמא - 23.4% - ראוי להישאר לדעתי על כנו, תוך התאמתו לסכום שייקבע בפסק הדין בערעור, ולדעתי ראוי להותיר גם את הסכום שנפסק בגין הוצאות משפט - 30,000 ₪ - על כנו. כידוע, שיקולי בית המשפט בפסיקת הוצאות המשפט רבים ומגוונים (ראו: אורי גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי**, מהדורה 12, עמ' 667-669). אילו ג'י פור אס לא היתה מבקשת להתחמק כליל מאחריותה והיתה טוענת להגבלת האחריות בלבד, היא היתה ראויה לפסיקת הוצאות בסכום נמוך מזה, אך למרות הרשלנות הברורה של עובדיה היא התנערה מכל אחריות וגררה את עלה מגידו להתדיינות ארוכה ומיותרת, ולכן ראוי להותיר את ההוצאות שפסק בית משפט קמא על כנן למרות השינוי הגדול בסכום הפיצוי שנפסק.

37. אשר על כן אמליץ לחברי על התוצאה הבאה:
חלף סכום הפיצוי שנקבע בסעיף 141 לפסק דינו של בית המשפט קמא יבוא הסכום: 10,320 ₪.
לסכום זה יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית מיום התרחשות האירוע, 4.9.2011.
כן יש להוסיף לאותו סכום שכ"ט עו"ד בשיעור 23.4% והוצאות משפט בסכום 30,000 ₪.
בערעורים שנדונו כאן לא יוטלו הוצאות.

יונה אטדגי, שופט

28

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 18-09-19318 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 18-10-2287 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

השופט ש. שוחט

אני מסכים.

2
3
4
5
שאל שוחט, שופט

השופטת י. שבח

חוששני כי חרף הרשלנות שנמצאה בהתנהלותה של ג'י פור אס בשני שלבי הביצוע, אין מנוס מהתוצאה המוצעת ע"י חברי השופט אטדגי.

לאדם הסביר המתבונן מן הצד, ודאי לעלה מגידו, התוצאה לעיל תיראה בלתי צודקת, אלא שזו מתבקשת נוכח עקרונות היסוד המשפטיים הרלבנטיים לבחינת תביעות תגמולי ביטוח. כפי שציין השופט אטדגי, חרף הרשלנות באופן התקנת המערכת, זו תיפקדה ושידרה למוקד שתי קריאות משני אזורים שונים, אף קריאה נוספת על "תקלת תקשורת", שמשמעותה בפועל היא הפסקת שידורי "אות חיים" כל כמה דקות. קריאות נוספות שהמערכת הייתה משדרת לו הותקנה באופן מקצועי יותר - לא היו נחוצות, שכן מטרת הקריאות ממילא הושגה ונשלח סייר למקום. הנה כי כן רשלנות- יש, קשר סיבתי- אין.

גם רשלנותה של חברת ג'י פור אס בשלב הטיפול בקריאות שנתקבלו אינה יכולה לסייע לעלה מגידו נוכח תוכנו של ההסכם שנכרת בין הצדדים, ונוכח ההלכה המחייבת בדבר תוקפו המשפטי של סעיף הגבלת האחריות. יש לזכור כי ג'י פור אס אינה חברת שמירה אלא חברת מוקד, והפרמיה המשתלמת לה היא בהתאמה. אין די באי הנוחות מהתוצאה המתקבלת כדי לקבוע כי המקרה הנדון נכלל בגדר אותם "מקרים יוצאי דופן" המצדיקים פיצוי גדול מזה הקבוע בסעיף הגבלת האחריות, בהיעדר טענה מתאימה ובהיעדר תשתית ראייתית להוכחת מיוחדותו של המקרה, שהרי נזק ורשלנות מאפיינים גם את שאר המקרים שנבחנו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 19318-09-18 ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ נ' עלה מגידו בע"מ
ע"א 2287-10-18 עלה מגידו בע"מ נ' ג'י פור אס טכנולוגיות מיגון (ישראל) בע"מ

תיק חיצוני :

אף אני סבורה כי יש להותיר על כנו את סכום ההוצאות שנפסק על ידי בית משפט קמא, חרף שינוי סכום
הפיצוי, וזאת בהינתן שג'י פור אס לא שילמה לעלה מגידו טרם הגשת התביעה גם את הפיצוי המוקטן
לפי סעיף הגבלת האחריות.
אני מצטרפת אפוא לתוצאה המוצעת ע"י השופט אטדגי.

יהודית שבח, שופטת, סג"נ

התוצאה

ע"א 19318-09-18 – מתקבל; ע"א 2287-10-18 – נדחה.
חלף סכום הפיצוי שנקבע בסעיף 141 לפסק דינו של בית המשפט קמא יבוא הסכום: 10,320 ₪.
לסכום זה יש להוסיף הפרשי הצמדה וריבית מיום התרחשות האירוע, 4.9.2011.
כן יש להוסיף לאותו סכום שכ"ט עו"ד בשיעור 23.4% והוצאות משפט בסכום 30,000 ₪.
בערעורים שנדונו כאן לא יוטלו הוצאות.
העירבון שהפקידה עלה מגידו יושב לה, על פירותיו, באמצעות בא כוחה.
ניתן היום, י"א אלול תשע"ט, 11 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

יונה אטדגי, שופט

שאל שוחט, שופט, סג"נ

יהודית שבח, שופטת, סג"נ
אב"ד